

Artícle Genèric

Activitat i creixement

Exportacions espanyoles a l'alça: és or tot el que lluu?

Contingut disponible en
Anglès Espanyol

Jordi Singla

Economista

Les exportacions espanyoles han estat un motor de creixement essencial en la recuperació de l'economia espanyola. Així, si el 1T 2017 el PIB en termes nominals va assolir el nivell precrisi, les exportacions de béns es van situar el 36% per damunt. No obstant això, no tot el que exportem està produït íntegrament a Espanya. És a dir, és or tot el que lluu?

La integració en les cadenes globals de valor implica que una part important dels béns exportats no es produeixen domèsticament, sinó que incorporen productes que van ser importats prèviament. A tall d'exemple, suposem que és necessari completar tres processos per obtenir el producte final: obtenció de recursos

primaris, processat d'aquests recursos i fabricació. Suposem que cada fase productiva es realitza a tres països diferents (A, B i C) i que, finalment, un quart país (D) importa el producte final. El país A obté les primeres matèries i les ven a B per 10 euros. B les processa i les ven a C per 30 euros. Finalment, C fabrica el producte final i el ven a D per 80 euros. En el cas del país C, les exportacions brutes sumen 80 euros, però el valor afegit que ha aportat C domèsticament és, només, de 50 euros (80 de la venda menys 30 del valor de les importacions de B). Atès aquest procés, la variable rellevant és el pes del valor afegit domèstic de les exportacions. En aquest exemple, el percentatge per al país C seria del 62,5%.

Les dades més recents de l'OCDE, corresponents al 2011, mostren que el valor afegit domèstic de les exportacions espanyoles era el 74,9% del total. Aquest percentatge és molt similar a l'anterior a la crisi (el 75,3% el 2005), la qual cosa demostra que el fort dinamisme de les exportacions dels últims anys ha anat acompanyat d'un creixement similar del seu valor afegit domèstic. En concret, les exportacions de béns en dòlars corrents van créixer, de mitjana, el 7,7% anual entre el 2005 i el 2011, un ritme molt similar al del valor afegit domèstic, del 7,6% anual de mitjana.

Fins a quin punt són favorables aquestes xifres en un context internacional? En relació amb les grans economies de la zona de l'euro, el pes del valor afegit domèstic a Espanya és superior al de Portugal (el 69,4%), molt similar al d'Itàlia (el 74,8% el 2011) i queda una mica per sota del de França i del d'Alemanya (el 76,5% i el 75,7%, respectivament). En tots aquests països, el creixement del valor afegit de les exportacions en dòlars corrents entre el 2005 i el 2011 va ser inferior al creixement de les exportacions totals, de manera que el pes del valor afegit domèstic va evolucionar a la baixa en aquest període, en especial a Itàlia i a Alemanya.

Des d'una perspectiva més global, el pes del valor afegit domèstic d'Espanya queda per sota de grans exportadors de primeres matèries com l'Aràbia Saudita i el Brasil, on el seu pes és molt elevat (el 95,3% i el 89,7%, respectivament, el 2011). Els dos grans emergents, la Xina i l'Índia, presenten un creixement elevat del valor afegit entre el 2005 i el 2011 (proper al 18% anual de mitjana), malgrat que, a la Xina, exportadora de manufactures i gran consumidora de primeres

matèries, el pes del valor afegit domèstic en les exportacions (el 69,7%) queda per sota del de l'Índia (el 77,5%). Per la seva banda, els EUA i el Japó, economies grans i més tancades comercialment que Espanya,¹ tenen un percentatge de valor afegit superior (el 86,2% el 2011 en els dos casos), però amb una tendència decreixent.

En definitiva, el funcionament excepcional del sector exterior espanyol ha anat acompanyat d'un creixement similar del valor afegit domèstic de les exportacions. La comparativa internacional també mostra que Espanya destaca en positiu entre les grans economies europees pel que fa al creixement del valor afegit domèstic. En aquesta ocasió, l'or lluu amb esplendor.

1. El grau d'obertura fa referència al pes de les exportacions i de les importacions en relació amb el PIB.

Jordi Singla

Economista

Etiquetes

Espanya

Sector exterior

